

SvD

I världstoppen – trots sin sjukdom

Publicerad: 28 juli 2007, 20.43. Senast ändrad: 27 september 2007, 20.13

Solen steker i Midsommarkransen då Jalmar Sjöberg reser sig från parkbänken och går in i träningshallen. Vill man till OS i Peking finns ingen tid för sol och bad.

–Ibland kan det kännas olidligt, säger han.

Jalmar Sjöberg säger det med ett leende. Den 22-årige skåningen vet vad som gäller. Brottarna har alltid sina viktigaste mästerskap fram på höstkanten vilket medför många svettiga timmar i halvmörka träningslokaler på sommaren.

Träna är vad han gör, numera på heltid. Två pass om dagen, sex dagar i veckan. Brottning, styrka och kondition. Slitet har gett resultat, Sjöberg har gått stadigt framåt i 120-kilosklassen:

Juniorvärldsmästare för två år sedan, och bland seniorer VM-femman ifjol, EM-brons och två GP-segrar i år.

–EM-bronset var kul, det var skönt att etablera sig i klassen.

Det brukar heta att man behöver några år innan man kan konkurrera om guldmedaljerna i den grekisk-romerska brottningens tyngsta klass där rutin betyder mycket. Jalmar behöver jobba med sin brottning i parterrunderläge, som är hans svaghet.

–Ara Abrahamian är på mig hela tiden på lägren och visar hur man ska göra.

Snart bör Jalmar vara mogen att ge den regerande OS- och VM- mästaren Chasan Barojev en match.

Barojev är ryss liksom Alexander Karelin. Den sistnämnde, världens bästa brottare genom tiderna, är naturligt nog en förebild för Jalmar. Men för sju år sedan såg Jalmar på tv hur den till synes oövervinnerlige Karelin förlorade OS- finalen mot Rulon Gardner. Nu är det istället Barojev som dominerar bland de tyngsta brottarna. Sjöberg har mött honom i två semifinaler och förlorat båda gångerna.

–**Det är dags** att slå honom snart.

De fysiska förutsättningarna kan inte vara bättre. Jalmar är en naturlig tungviktare. 190 centimeter lång, 125 kilo varav det mesta muskler.

–**Jag har alltid** gillat att styrketräna, säger han.

Förbundskaptenen Leo Mylläri har talat om Sjöbergs uppenbarelse i sådana entusiastiska ordalag att det är lätt att föreställa sig bilden av Leo vid första åsynen av Jalmar utropandes ”honom ska vi ha!” likt tjurfäktningsarrangörerna i tv på julafton då de ser tjuren Ferdinand under sin korrek.

Styrkan är Jalmars största tillgång. Och den är faktiskt delvis resultatet av en annars väldigt jobbig period i livet under tonåren. En tarmsjukdom medförde en stomioperation och Jalmar fick bära en påse på magen i två år innan tarmen syddes ihop igen.

–Jag var orolig att jag aldrig skulle kunna brottas mer.

Men sedan början av 2005 är han frisk. Och den extra styrketräning han fick då han inte kunde träna brottning har han haft nytta av på mattan.

Årets stora mål för brottarna, herrar som damer, är VM i Baku, Azerbajdzjan, i september.

–**Mitt mål där** är i första hand är att ta en OS-plats, säger han.

Då måste han bli bland de åtta bästa i sin klass. Klarar han inte kvalkraven på VM ges nya möjligheter med ett antal kvaltävlingar nästa år. Men det bästa är förstås att fixa det nu i september och kunna OS-ladda i lugn och ro. Och hur den laddningen ska se ut råder det inget tvivel om:

–**Det är bara** att träna.

Även om vädret mer inbjuder till en dag på stranden än två svettiga pass på brottarmattan i en träningslokal.

JAN SEMNEBY

08-13 51 97

jan.semneby@svd.se

Fler artiklar

